

Трамп, Європа та її доля: пробудження чи приниження

Європейська комісія пишається тим, що провела максимально ефективні переговори в умовах тиску з боку Трампа. Погодившись на одностороннє підвищення мит на ввезення своїх товарів до Сполучених Штатів, Європа платитиме таким чином данину імперії й виглядатиме слабкою ланкою Заходу.

Меркантилістський підхід, на якому наполягають підприємці та більшість держав-членів, ризикує обернутися проблемою для Європейського Союзу, який і без того часто критикують за геополітичну пасивність.

Проблема не в переговорах, а в свідомому виборі їх вести.

Євросоюз знехтував своїм головним аргументом відмови від участі в цьому неприйнятному вимаганні, який полягає в тому, що ЄС є провідною світовою торговельною державою, найбільшим споживчим ринком, який підтримується другою валютою в світі. Він може бути справжньою силою за умови, що усвідомлюватиме це й поводитиметься відповідно, тобто не погоджуватиметься на обмеження, нав'язані йому ззовні всупереч його волі.

Дехто без вагань пророкує Європі майбутнє, аналогічне ситуації в Китаї у XIX столітті, коли йому нав'язали "несправедливі договори", приниження від яких досі відлунює у підсвідомості китайців.

До того ж, американський президент знову погрожує Європі, якщо вона не відмовиться від політики регулювання великих платформ та монополістів у сфері технологій. Європа не може вічно схилитися перед другим диктаторів.

[Запропонований Маріо Драгі шлях](#) уникнення цього приниження й занепаду є єдиною можливістю поводитися на міжнародній арені як Держава.

Ми вже чуємо, як виють вовком проповідники національних незалежностей. Але ніхто й не пропонує відразу створювати федеративну державу; йдеться лише про те, щоб спільно наділити себе державними атрибутами в умовах світу, що різко змінився, саме для того, щоб зберегти нашу незалежність.

Європейські держави дорого платять за свою бездіяльність після Другої світової війни, а апостоли «дивідендів миру» повинні відповісти перед судом історії за роззброєння, справжню ціну якого ми розуміємо сьогодні.

Проте держави-члени мають людські, інтелектуальні та технологічні ресурси, необхідні для протидії, а також актив, яким володіють небагато континентів: культурне середовище, сформоване історичним досвідом, мистецькими та технічними досягненнями та універсальними політичними ідеями, що набагато перевищують уявлення девелопера нерухомості.

Європейцям, - хоча б деяким з них, - необхідно терміново зважитися продовжувати будувати потужну державу і тим самим повернути собі підтримку громадян, що зараз сумніваються.

Енергійні зусилля з метою завершення створення справжнього єдиного ринку товарів і капіталу, тобто скасування між нами кордонів, які послаблюють нас, створення спільного корпоративного права ЄС (28-й режим), реалізація узгодженої оборонної політики з обов'язковою перевагою європейської складової, більш агресивна торговельна політика, нарешті, визнання гасла «Europe first» – це заходи, які вимагають від керівників мужності, щоб прийняти виклик, який є життєво важливим для Європи: її виживання в більш жорсткому світі.